

СВОБОДА СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКА НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК ХЛІЩ. Ч. 39.

Джерзи Сіті, Н. Дж., субота, 16 лютого 1935.

VOL. XLIII. No. 39.

Jersey City, N. J., Saturday, February 16, 1935.

THREE CENTS.

СЕНАТОР ВАГНЕР ЗА ЗАБОРОНУ КОМПАЇНИЙНІХ ЮНІЙ

ВАШІНГТОН. — Сенатор Вагнер запроваджує, що має найбільшого тисня вносить в конгресі проект закону про боротьбу між робітниками й підприємцями, котрого головною постановою звертається проти компанійних юній.

Законопроект певно викличе завітту боротьбу в конгресі між прихильниками підприємств та прихильниками робітників. Сенатор уже повідомив президента Рузвельта про свій намір, але оціні президенту про проект ще не дістав.

Проект складає владу вмішування в непорушні зв'язки між робітниками й підприємцями в руки урядової робітничої ради. Тимчасим він виключає вмішування президента, яке мало місце кілька разів у недавній минушній.

ВЖЕ ІМЕНОВАНО НАЧАЛЬНИКА ДОПОМОГОВОГО ФОНДУ.

ВАШІНГТОН. — Президент іменував генерала Роберта Е. Вуда, президента підприємства Стр. Ровбок енд Ко., головним радником щодо видачі 4-мільярдового фонду на робітничу допомогу, про котрий закон ще не ухвалений.

У сенаті власне тепер ведеться за його завітту боротьба. Сенатор Стівер критикував його як необмежене видання гроша.

ДО СПРАВИ "ПАНУЮЧУ" ЗАПЛАТИ.

БЕІОН (Ню Джерзі). — Коли в конгресі йде боротьба за те, яку заплату має платити уряд людям, котрим він дає роботу замість допомоги; коли робітничі юнії добиваються від конгресу ухвалення постанови, що уряд має платити заплату, яка навіч в даному проміслі. „Адміністрація публичних робіт" зарядила плачення деяким робітникам, занятим при будові місцевої нової вищої школи, 2 долари на день понад пануючу тут юнійну скалу заплати.

Винишло з того, що „Адміністрація публичних робіт" приказала платити робітникам згідно зі скаленою заплатою, котра обов'язувала 30 квітня 1933 року в цій території. В тому часі тут запалали для ріжних механіків, занятих при будові, була вища, як тепер. Відноситься це передовсім до електричних робітників.

ВИПРАВА ПО ПЕРЕДПОТОПОВІ КОСТИ.

НЮ ЙОРК. — Виправа Американського Музею для Природничих Наук до Вайомінгу вернулася вже домів з незвичайно багатими знахідками. Привезла вона понад 4,000 кісток, що походять з кістків 20 ріжних передпотопових великих звірів, яких учени називають діносаврами, що жили яких 140 мільонів літ тому.

Др Бравн, голова експедиції, каже, що він, коли ці потвори жили, встановлює через досліджування верств землі, в котрих осталих їх кістки знайдені. Кістки походять зі звірів кількох родів. Він описував діносаври як величезні ліщики, що жили в ставках і озерах. При вишукуванні принагідних для викопали місць велику прислугу віддав експедиції літак.

ЗАКОН ПРОТИ ЛІНЧІВ.

ВАШІНГТОН. — Субкомітет сенатського судового комітету розглядав проект про боротьбу проти злочинів. На переслідуючи, зарядженням цим субкомітетом, ставали ріжні свідки з домаганням ухвалення закону проти самосудів, себто вбивств юною.

ЗАРІБКИ З ВІНИН.

ВАШІНГТОН. — На переслідуючи перед сенатським комітетом для розсліду фабрикації амуніції ставали представники підприємства „Нюпорт Нюз Шиндлінг енд Драйдо Ко." та признали, що підприємство заробило на будові тяжких кружаків „Огаста" й „Гюстон" 35 процентів цілого кошту будови. На допити сенаторів один зі свідків признав, що ці зарібки зависок.

Сенатори питали цього свідка теж у справі корабля „Моро Кеса", котрий погорів на морю колю помержею стеїту Ню Джерзі. Свідок говорив, що компанія збудувала цей корабель, як могла найкраще.

Коли його питали, яке це так сталося, що два підприємства до будови кораблів подали урядові такі самі кошти будови воєнних кораблів, свідок не міг цього висвітлити.

ГАВІТМАН ПРОСИТЬ ДОПОМОГИ.

ФЛЕМІНГТОН (Ню Джерзі). — Бруно Гавітман, засуджений на смерть як вивуватий за викрадення й убивство дитини Ліндберга, відкликнується через газетирів до громадськості, щоб воно йому допомогло боронити своєї невинності та зложитися йому на кошти відлику від присуду до вищого суду.

Тимчасим заряд вважати поробив уже заходи, щоб Гавітмана перевести до так званого дому смерті, себто до частини в'язниці, де засуджені на смерть ждуть виконання карі.

НЕ ХОТІВ ПРАЦЮВАТИ, ДІСТАВ З МІСЯЦІ В'ЯЗНИЦІ.

До вінніпської поліції зголосився безробітний Френк Вансина з проською про нічліг і поліція його переночувала. На другий день він знов зголосився на нічліг. При тим він заявив, що ніхто не має права силувати його до праці на фермі. Тоді поліція обвинуватила його за воложитство і суд посадив Вансину на три місяці.

УКРАНЕЦЬ В ДИРЕКЦІЇ ЗЛУЧЕНИХ ФАРМЕРІВ АЛБЕРТИ.

Одного „Українця" вибрано першим раз в історії фермерської організації Злучених Фармерів Алберти до дирекції цієї організації, а Українцем, що домістав цього відзначення, є добрий відомий громадський діяч в Алберті, Т. Томашевський, що був на конвенції Злучених Фармерів Алберти делегатом з Ендіро. Конвенція була одною з більших, бо брало в ній участь знівч 400 делегатів, що репрезентували понад 14,000 членів.

150 ОСІБ У СКАРБНИЦІ КАТЕДРИ.

До Праги приїхала прогультка 150 осіб, яка відвадила теж катедрі св. Віта. У хвилі, коли в скарбниці катедрі прогультковці оглядали дорожнініности, нагло хтось замкнув двері і прогультковці опинилися в великій опашерованій кімнаті, якої стіни груби на пів метра. Між прогультковцями повстав переполох, який побільшували жінки і діти, тим більше, що з прогультковцями замкнуло провідника з одним ключом. По довгих зусиллях вдалося передати ключ кустові, але цей не міг відчинити дверей. Шойно поліція закінчила спеціального механіка до панічних кас, який по трох годинах вивів прогультковців на волю.

„БРАТНІЯ" ПРИВІТ.

Робітники Криворіжжя отримали листа від „Пролетарського Фронт" з Канади. Говориться там про потребу боротьби з фанізмом і оборону „соціалістичної батьківщини" ССРР. Далі слідують підписи керівників т.ч. „Пролетарського Фронт": Осв. ван Свідан, Морган, Студман, Рубінштейн, Гамерфельд, Зоммерфельд, Розенблат і Бронштейн.

ЛІКВІДАЦІЯ ТОВ. „РІДНА ХАТА" НА ХОЛМЩИНІ.

Ще в 1930 р. Ляхи припинили діяльність культурно-освітнього товариства „Рідна Хата" в Холми явля в коло 200 філіями, розкисним по Холмщині та Палішу. Бувала управа товариства внісла рекурсу і тепер полагалося відмовно. Тепер пригуглено до ліквідації маїна товариства, при чому адміністраційні власті признали куратором матку українського товариства — Полка, місцевого адвоката Тадеуша Томашевського, голову союзу аґоністів і предсідника групи міських радних Бв-в Холмі. Треба зазначити, що „Рідна Хата" має свій дім в Холмі, а побудово є кілька філіальних домів, бібліотеки, ревізентів театральні та й фонди коло 200 філій.

ФАРМЕР ЗАПЛАТИВ БІЛЬШЕ, ЯК ПОЗИЧИВ, І ВИНЕН ЩЕ БІЛЬШЕ.

Недавно до одної моргеджової фірми в містечку Ватерлу, в Оутері, прийшов лист від фермера в полудневім Саскачевані в справі його догву. В 1917 році фермер позичив на моргедж 6,000 доларів. До цього часу той фермер заплатив ратами на позичку й процент від позички \$8,355 і ще винен тепер за той самий моргедж 6,238 доларів. Тепер той фермер пропонує, щоб віритель зрів собі його зємлю, а йому дав моргедж і нехай би віритель пробривав сплатити моргедж...

СІЛЬСЬКИЙ САМОСУД.

У Грушіві, пов. Сокала, зчинився недавно вночі крик. Було десь люди і давай гнати гурьмою за двома злодіями, що втікали до сусіднього села Боботина зі санками, на яких тягнули два коlesa від возу. Так пробігши 12 км, аж врешті старий із злодіями, 24-літній Яриш Маршинок, перемучений утєчею, пристанув і стрілив кілька разів до погоні, яка доганяла його широким ланом. Однак це людий не відстрашило. Один з них дігнав Маршинока і вадив ризиском по голові. Коли Маршинок упав на зємлю, кинулись на нього інші і так його побийли, що він сконав. Тимчасом його спільник кинув украдені коlesa і добіг до села Боботина, де сховався перед погонєю в stodолі, а виполошений звідтам, у власній хаті. Вийши жива сила поліція й арештувала не тільки злодія, але й десятків селян, що брали участь в убивстві Маршинока. Слід зазначити, що Маршинок визнав не давши ні в'язниці. Де сидів два роки за грабунку.

ВБИЛИ КОРШМАРА.

Поліція арештувала чотирох селян з Любін Великомо, пов. Городок, під закидом убивства коршмара Мозеса Йолеса. Доходження місцевих, що це була німакста місцевих людей, які крали рибу зі ставу бар. Бруньчюмо, 10 січня з. Для орудку мала відбутися проти одного з них, Йосифа Лакоти, розрива, на який Йолес мав знімати як головний свідок. 26 грудня м. р. вчорашню до шинку Йолеса приїшов Лакота з трома спільниками і напавився на якийсь чавр. Коли врешті вийшли на двір, Лакота стріляв кілька вогню до Йолеса і збив його на місі. Крім Лакоти арештовано Михайла Цілюру, Йосифа Козьола й Ів. Лукова.

ГОЛОС „ЗЕМЛЯЧКА".

В Москві обходили 15 річницю існуванню советського рідна. З цієї нагоди кінорежисер Довженко помістив у „Правді" „сентузійський" листа, де пише: „Ми готові до війни; ми знаємо, що воно приведе нас до Союзу до перемоги, під зверхністю найбільшої людської планети (1) — Сталін!" „Постаравсь" ретельний „малюнок" і не дармо... Дістав за це „ордер Леніна" в нагороду.

СОТНІ ОСІБ ЗГІНУЛИ ВІД МОРОЗУ.

Великі морози нависли над Індіо. У північно-західній частині Індії померли від морозу сотні народу, засів знищені зовсім.

ВЕЛИКІ ТІЧНІ ВОВКІ В ПІВНІЧНІЙ КАНАДІ.

З містечка Принс Алберт у Саскачевані повідомляють, що в північному Саскачевані спостережено великі тічні вовки, що дуже винищує їхнього роду звірята. Деякі тічні мають вік 30 до 200 років.

ПОЖЕЛИМО - БУДИВЕЛЬНИЙ ПРОМІСЛ.

Свідство в справі масових підпалів у надвірнянському повіті довело до арештування віта Юрка Мельничука, громадського писаря Антона Мельничука і бушного команданта станції з Ослав, Бронислава Гарбика. Вони належали до шайки, що підпалювала будинки у своему селі, а також у Миклушівці, Дорі та інших місцевостях. Члени шайки, до якої належали ще перед кількома тижнями арештовані брати Тави та зниклий Мельник, пускали з димом хати й господарські будинки, щоб опися будувати погорлячим нові доми. На тім незвичайним проміслі доробилися значного маєтку. Свідство викрило, що в останніх чотирох роках вони підпалили кількадесять будинків.

ГАДИНА ССАЛА ЖІНКУ.

Бразилійський „Український Хлібороб" подає таку новинку: В домі місцевого писаря народилася дитина. Вночі мати й дитина спали в одному ліжку. Коли мати пробудилася, побачила зі страхом на собі велику гадину змійку „жарарак", що спокійно ссала її груди, а дитина ссала її хвіст. Перелякана жінка крикнула і на її крик прибіг чоловік та зручним ударом убив змійку. Але жидок з великого перестраку вмер.

ОРИГІНАЛЬНЕ ПЕРЕСЛЕННЯ.

Оригинальна перемна населення має наступити поміж Туреччиною і Болгарією. Болгарське населення міста Каратоф, що лежить у Туреччині, має перенестися до міста Кесієврен, що його замешкують виключно Турки, які переселяються до міста Каратоф.

САМОГОВЕТО З ПРИВОДУ ОПІЗНЕННЯ ПОЗДУ.

Підстаршина воєної маринарства з корабля „Краковик" Ф. Роткегель, що перебуває на відпустці в родичів, слізлив позід, який мав вернутися до Глини. Побожуючись карі за спізнений поворот до служби, Роткегель вистрілом з револьверу позбавив себе життя.

ОКУПАНТИ ЄДНАЮТЬСЯ З ОКУПАНТАМИ.

Советський і румунський уряд почали переговори в справі направи урегулювання в часі українських вивольонних змагав мосту через Дністер, колю міста Бендери. Окрема комісія почала в Бухаресті в цій справі переговори, що будуть закінчені в Москві. Як відомо, до цього часу між советським Союзом і Румунією не було ніякої стичности, і всі переправи через Дністер знищені. Тепер Москва в своему „мирному" поході в Європу спить затишноту відносини зі Румунією. Остання також не від того... Причина ясна; окуповані українські зємлі по обох боках Дністра!

ІТАЛІЯ ТАКИ ВИСИЛАЄ ДВІ ДІВІЗИЇ ДО АФРИКИ

РИМ. — Офіційно оголошено, що на днях відійдуть до Африки дві військові дивізії для „зміцнення італійських пограничних частин". З інших жерел повідомляють, що вже вислано туди коло 15,000 жовнірів.

З того заключають, що такі приїде до воєної розправи з Абіссією, але не скорше як у травні, бо тепер зачинається слота.

НІМА МІСЦІЯ ДЛЯ НАЦІОНАЛЬНИХ МОТИВІВ.

ЛьВІВ. — Подують ближчі інформації про всеукраїнську виставу мистецтва, графіки і культури, яку відкрито в Києві. Формою вистава ніби українська, а змістом московсько-інтернаціональна. Ні одного справді національного мотиву творчості в ній не знайти. На не вказують самі назви експонатів: „З маневрів", „Знищимо ворога", „Підвіз провіянтю на бронесечі Патьомкин", „Розмова Леніна з червоногвардійцем", „Командіри за картого" і т. д.

ХТО Й АК АВАНСУЄ У СОВЕТАХ.

ПАРІЖ. — Московська „Правда" з 22 січня б. р. подає, що назначено Криворучка членом воєноого совету в Москві. „Українське Слово", що виходить у Парижі, подає ближчі інформації про цього Криворучку, що був партизаном у 1919 році, себто тоді, коли українські армії наступали на большевиків. Криворучко „оперував" тоді в районі Вапнярка-Мисківка. Був це безграмотний салдат, що перейшов з початком революції на бік большевиків, і то не через якусь „ідеологію", а тому, що міг там чинити легко й безкарно грабати. Відділ Криворучка складався з босчани й молодих одеських жидків. Оперував він на „неутраляних" смугах, а як надходили українські частини, — тікав. По закінченню війни почав Криворучко під большевиками скоро аванстату, аж поки досягнув становища „червоного генерала". А тепер увійшов уже до установи, яка кермує цілою червоною армією. „Українське Слово" питається: Цікаво буде побачити, що такі „полководці" будуть робити в часі війни з а поневоленіми і вигододілим населенням ССРР: личи із зовнішньої силидо?

МОСКОВСЬКА КУЛЬТУРА В УКРАЇНСЬКІЙ СТОЛИЦІ.

КИЇВ. — Пролетарська „Правда" з 22 січня подає оголошення театральних вистав у Києві. Довідуємося, що виставляють такі штуки: В „Всеукраїнській Домі Червоної Армії" грає московський артист Рейзін, з походження Жид, а вистава московська: „Восточний батальон" і „Даходне место". В театрі ім. Шевченка грають московські пєси: „Егор Будячий" і „Баїца". В Державнім Театрі Музичної Комедії личи московська „Летуча миш" і т. д.

БЕРУТЬСЯ ДО РІЖНИХ РОБІТ.

САМБІР (Галичина). — З новим роком отворено лікарсько-косметичний кабінет „Даміра". Заведення це відчинила молода абсолюентка Дарія Рабі.

НЕ ДОЗВОЛЯЮТ ВЧИТИ РЕЛІГІ.

КОСІВ (Галичина). — В народних школах (дівочий і хлопчий) учать, жидівських і польських дітей релігії, але нема катедр для українських дітей, хоч у місті є два греко-католицькі священники. Проти цього вже протестують Українці два роки.

УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО НА „БАЛЮ НАЦІЙ".

БЕРЛІН (В. П.). — На балю Союзу чужинських студентів у Берліні, який названо „Балю Націй", виставлено кілька касеток українського мистецького виробу. Найбільшу сенсацію викликала касетка, виконана українськими політичними в'язнями. Німецький журнал „Елеганте Вельт" приніс світліну найкращої української касетки, що окрасила стлі, при якому сидить французський посол Франсоа Понсе.

„ШЕДРИЙ ВЕЧІР" У ВІЛЬНІ.

ВІЛЬНА (Польща). — Українські заточенці-студенти, розумуючи вагу народних традицій, влаштували 20 січня у власній домівці „Шедрий вечір", на який зіїхлася вся українська колонія. Колядовані й щеplerоані. Була гарно прибрано яликя і були національні танки наших найменших. І була тепла згадка про Рідний Край.

50-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ТУРИСТИЧНОГО ГІМНУ.

ЛьВІВ. — Туристичні круги пригадують, що 1884 р. відбулася велика прогулька львівського студентства здовж Карпат. Одним з учасників прогульки був Іван Франко, котрий потім описав ту прогульку віршем. Його вірш „В дорогу" став відразу улюбленим пісню мандрівників. П співають по нинішній день, а пластуни приймають її за свій марш. Минулого року минуло 50-ліття цієї пісні.

УКРАЇНСЬКА ПРАЦЯ В УКРАЇНСЬКІХ РУКІ.

ЛьВІВ. — Ведеться в краю постійна акція за те, щоб Українці купували в українських торговців та щоб усі роботи для Українців виконували Українці.

"СВОБОДА" (LIBERTY)
 FOUNDED 1893
 Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
 at 31-53 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
 Edited by Editorial Committee.
 Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
 on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
 Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
 За оголошення редакції не відповідає.
 За кождо зміну адреси платиться 10 центів.
 З Канади належить посылати гроші лише на т. н. Foreign Money Order.
 Тел. "Свобода": BERGEN 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: BERGEN 4-1016.
 Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

"СВЯТОЧНІ КОНЦЕРТИ"

В старім краю розвелося до наших часів не тільки музична культура, а й музичні теми. Можна надіятися, що, не зважаючи на розбіжності поглядів, вона принесе народній справі користь, а зокрема заставить наше громадянство, а й нашу музику кола, поставитися трохи серйозніше до справ, зв'язаних з нашою музичною культурою. Про це була загода і в нашій організації. Бо й тут в Америці треба нам і на тім події зачати перовидити певну ревізію, і то як громадянську так і нашу любителям музики чи власним музикантам. Та щоб це могло наступити, ми мусимо і тут в Америці мати видаву поглядів, тривати в очі. І поставити їх прохати критичніше до нашої громадянства, наших концертів чи інших музичних імпрес та їх виконують. Овже треба зачати писати про ті справи об'єктивно, правдиво, нічого не застоюючи. І треба всім заінтересованим в тих справах ті завваги примати і над ними застоюватися. До тих належить у першу чергу саме громадянство, а далі святочні чи інші комітети, що беруться влаштувати різні концерти. Далі входить у ту рубрику: композитори, музичні знавці, музики й артисти. А поза ними ще й аматори, що беруться до різних аматорських вистав.

Наш композитор і професор музики Нестор Нижанківський помістив у "Новім Часі" з 31-го січня 1935 року факсову оцінку великого святочного концерту, який влаштовано в Львові в Миській Театрі з 19-тих років виходу з України Української Держави. Про цей концерт вже була в "Свободі" загода. Особливо цікаве було те, що в оцінці того концерту, влаштованого при участі найвизначніших наших оперних сил і філармонічної оркестри, виділено на перше місце — святочну промову, підносячи глибину її змісту, чого, як відомо, так мало в тих промовах, що їх звичайно вихлощуються при таких нагодах.

Та якія є критичні замітки проф. Нижанківського? Чергова замітка: Довжана концертна програма, яка ввела три і пів години, втрачає вичуючи до цього вже й традиційні півгодинні опізнання.

Друга замітка: Концерт названо "вечеринкою", бо публіка приймає виконавців рясними оплесками. Та цідість концертної програми — невдала. Чому? Ажде на тім концерті виконано чудові твори Бетовена і Верді! Так, це правда, що це музичні архитвори. Але... А це, "але" полагає в тім, що ті твори не мають ніякого відношення до свята нашої державності! А чейже для цієї цілі влаштовано той концерт. Третя замітка: Чому в на такім концерті й прислухується переконання, що в нас нема творів, відповідних для такого свята. А це неправда. І на доказ цього проф. Нижанківський вчисляє низку українських творів, які можна було виконати на святі. А все це твори нові. І даює, що є багато інших більш творів українських композиторів, які годі висчислити.

Четверта замітка: Як нема відповідного твору на яесь свито, то можна його замовити в когось з численних живих українських композиторів, або прийняти запитати когось з них, чи припадоє їм не мають вже готових, іше не друкуючих досі творів.

Пята замітка: Щоб усе те можна виконати, треба пам'ятати, що музичні програми всенародні свят мають складатися української музики, не тільки комітети чи поодинокі люди!

Шеста замітка: На концерті виступала велика опера артистки Марії Сокиї, що виступає на різних європейських сценах. Призначає, що вона співала гарно і з відчуттям. Крім того, що "на цей раз" трохи менш переконливо". Він загадає далі про добре відіпанувати співачкою арію з опери "Аїда". Але додає: "Думаю, що замість цієї арії будає куди відповіднішою для цього свята Людвигівна "Син, дитинко", з кінешніми словами про жадання на герої".

Сема замітка: На концерті відіграла симфонічна оркестра П. Козичького "Козак голота", під диригентурою А. Рудницького. Про її виконання критик писав дуже високими моментами красоти і виразності цього не надто глибокого, але цікавого твору. Крім висшого бадоріше задиргований, хоч не все рівно гранній марш (сотник Пузо). Дуже реалістично зображений "бій", який дудняє землі від пчування кінських копит та маси ішумів, вигуків, звуку сурми, підсвітування, а над ним усіх, піснє набути, апофеозне "Обійзшла зоря". Та знову бій, порушливий у темпах та барвний в інструменталі. Дуже варто би пожити цей твор після красної підготовки".

Про шосту жиде? На це старіється відомості кореспондент старокравецького "Діла", Роман Голяні, про котрого буда вже в нас недавню загда, а керує, обіжжачкою Європу, побити теж який час з Німеччини і там провірявав релігійну проблему. Свої спостереження помістив він у "Ділі" в статті "Боротьба за душу народу".

Боротьба за душу народу

Гітлеризм жадає не лише

повности владі у всіх справах держави, але ще й крім того має свою власну ідеологічну догматику, що вріється дуже сильно в діянку релігії. Кореспондент наводить теж розмову, записану дослівно, яку мав з одним визначним гітлеризмом діячем на тему відношення владі до релігії. Той нашієший лідер відповів на запит ось як: "Наш вождь і канцлер досить часто і виразно заявляє, що держава захищає всі віросповідання повну свободу в їхній релігійній діянці. Але натомість цікавиться вона тим більше справою, як віруючі християнських церков виявляють своє християнство в діянці, що належить до держави. За національно-соціалістичною ідеологією людини до Бога в строгую розумінні цих слів. Але арозуміла релігія має в нашій державі повну свободу. Натомість держава ніколи не допустить, щоб якебудь релігія впливала шкідливо на духа і мораль германської раси".

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

ЯЗИКОВІ ПОЛЦІА.
 Так назвав Кельвін Герстов такий статті в дієвних газетах відомий американський критик М. Л. Менкен членя Американської Академії Штук і Літератури за їх заходи колекціоніста американської мови. "Лише дехто з них уміє писати самий пристойно цією мовою", каже Менкен; "але дивись, кождий з них вважає себе за опікуна мови".

ВОРОГ НЕГАРНИХ СЛІВ.
 Брус Бертон, фелетоніст Герстових газет, виступив недavno проти живання негарних слів. Він радить Американцям закнутити живання негарних слів ("огі ворас").

Між такими "огі ворас", котрив ні не радить уживати, він подає якраз слово "огі".

УКРАЇНСЬКІ МОВНІ ПОЛЦІА.
 Лише Іван Франко в "Молоді Україні": "В редакції "Друга" прийшло було за завзяті сврки за слово "володів", якого більшість редакторів — священців синів — ніколи перестали не чувала і де хотіла допустити в друку; аж виділа Товариства владє в ту справу і ринув така не допустити "володів". Цікаво, чому Іван Франко принісє сврку за воловола: "При фарисейським вихованні, яке одержували в нас цілі покоління, межі того, що дозволено, а що не дозволено в літературі, були страшено тієні й самовільні".

КАЦАНСЬКІ ПОЛЦІА МОВН.
 Коли проф. Смаль-Стоцький і Гертнер видали граматку української мови, галицькі кацани падали на цю граматку за деморалізацію, яку мовля, того роду книжка може шкити серед молоді. На доказ небезпек книжки для моралі молоді кацани показували, що в граматці загується вош.

Чому кацани вчинили саме вош? Чи думаєи вони тим доказати, що хто знає це слово, це неморальна людина, бо мови вош? Чи може болясь, що як хто мав вош в своїй мові, той може легко дістати їх за обшквою? Неаж вош не знає, що від воші можна зустрітиса чистою тіла й одежа, а не чистою мовою? Можна розумити страх кацани перед вошою, про котру пан нарід каже, що як вош скажиться, то в церкві християниноу на обшкву воші; але чи за такі вошачі скандали треба аж мову скажати піснутити цим, що українська мови вошова? Але що тоді казати за українську мову, в котрій уяє відомо поезія поета Роберта Бернса про вош, що виліза в церкві дівчачи на калідо?

У СВІТЛІ КАТАСТРОФИ "МЕЙКОМА"

Вибух на кермовій балоні американської флотії "Мейком" та його затоплення в водах Тихого океану мусять відітисати широким відомоєм не тільки в краю, але й поза краєм.

Передвієм катастрофа заставить людей питатися, чому саме згинув "Мейком". Затоплення в океан чотирох мільйонів доларів це не жарт. І не перший це "Мейком" упав жертвою такої катастрофи. У квітні 1933 року згинув у подібний спосіб інший кермовий повнірний корабель американської воєної флотії, "Акрон", при чому згинули 73 людей. У 1925 році буря відіграла кермовий балон американської воєної флотії "Шенандоа", при чому згинули 14 жовірів. Ця історія американських воєних кермових балонів підсуває питання, чи нема якої основної хиб в цих балонах, що робить їх таким небезпечним оруддям, що пригадують слова одної німецької газети ще в передвоєнних часах, котра з нагоди летничої катастрофи з літаком, у котрій згинуло кілька осіб, а між ними й французький міністер війни, сказала: "Кожі ці літаки будуть у часі війни таким небезпечним оруддям, як вони є в часі мира, то це буде найстрашніше воєное оруддє, досі придумане". Чи не є це правдою, що кермовий балон ще не такий удосконалений, щоб надаватися до вжитку для воєної флотії? Колиж так, то чому воєная флотія звлязла з такою невпевністю будувати одні корабель за другим, не дивлячися на те, що кождий з них падав щоразу жертвою катастрофи? Чи правдою є це, що, мовлять, що впертість треба принісати хитрим "сейтменським" штучкам фабрикантів усього матеріялу, потрібного до будови повнірних кораблів?

У світлі катастрофи встає перед краєм широка програма розбудови флотії й армії, яку незадовго має рішити конгрес. Ці домагаєи разом вимагають видатку кодо мільярда доларів. Флотія домагаєтиса пів мільярда на модернізацію флотії. Армія домагаєтиса кодо 400 мільонів на краєву обороу. В тому є сума 190 мільйонів на будову "повітряних баз" на границях краю. Далі закупило 2,320 нових літаків. І так далі.

Не сказано, нащо треба видавати таку суму, себто, що загрожує границям краю, що треба проти нього ставити "базис". Катастрофа "Мейкома" зверне чейже увагу населенню краю, що й справу оборои краю не можна трактувати зовсім інакше, як трактується всі інші справи, себто що всі інші справи розбирається в публічній дискусії, а справу краєвої оборои трактується як тайну, якої святість не може бути порушена свобідною дискусією. Американське громадянство мусить розгнунити справу так, як пристойтє демократії, за котру воно стільки говорить.

СМАЧНА СЕРНИНА

(Оповідання). (4)

Спершу намірив роги відрубати, щоб додати їх до мисливських трофеїв, порозвішуваних на стінах гостинної світлиці. Та коли вже брався до тієї роботи, погодив собі: — Може те небезпечно хабаря давати обрізаного? — То не якийсь перший з краю, а староста! І не з великої приязни дав йому, а за інспекторство... Ще готов розсердитися за те, що я був такий, як то розстратили кажуць, брудний! — Хоч як серце боляло його, бо роги були дуже гарні, лишив їх.

Директор написав пару снів на візитів, поклавши шкідливо сторожа і приказав йому візитівку разом з серником занести до пана старости.

— А як пана старости не буде? — спитав сторожа.

— То буде його жинка, дурню! — гукнув директор.

Сторож пішов. По хвилині прийшов назад і усміхнений показав директорови гульденя. Очевидно, за те, що приніс серника, дівстав гульденя на пиво.

— Пан староста буди самі? — спитав директор.

— Як би були пан староста, то я був би дівстав шістьку, може й того ні. Пан староста

вважав. Я й зацпа не бачив! Спасибі вам... Ви знаєте, що я умію бути вдячний.

Відкопав, староста задержався на порозі і спитав: — Коли ви його воловолави? — Нині в полудне.

— Справді? — Ось трохи ще лежить на столі і рудинця стоїть в куті іше не сквона.

— Бо ребе чогось такі червові буди сердини... Яка може бути причина?

Директорови потемніло в очах. Та коли пригадав собі, що староста будє рішати про інспектуру, він зараз отямився. Йому прийшла до голови добра града. Він відповів: — Ви, пане старосто, добре оглянули його? — Або що? Оглянув добре. Саме тому мені вважи в очі ті червові ребра.

— А чи вам, пане старосто, не впадо в очі те, що в шкїрі нема ніде постріволю діри? — Я шукав, та не знайшов... — Бо серник стояв до мене задом і куля влетіла в природу діру. З мєса, таким способом поцільного, шкїром не вилека кров. Кров ліпилася в м'яси і тому при ребрах червоне.

— Хіба, що така причина... Як вам коли будє потрібна мочі, то... Ви вже знаєте, до кого звернутиса.

Староста відійшов, директор дивлясь був. Знав, що його інспектор за пару мєсїця їде на емеритурі. Директор вже

бачив себе інспектором. Затирвав руки.

— Як цікавий, як йому будє смакувати задохла на хоробу серники? — спитав себе в душі.

— Чому не мала би смакувати? — погадав. — Будє смакувати як цюколядка, бо він не знає, якою смертю серник скінчив. Боже! Шо ми, буває, з'являєм! Деколи шпукот обернує, як би чоловік знав, що йому дає дісти.

Другої днини вонїз старости панівнітвіку старости, на котрій стояло: "Високоповажний Пана Директоре! Буваєте ласкаві застрайти до нас в обідній порі. Поможете нам сконсумувати прєдсмачну сернину. Полявяти будє чим, бо я справдів дуче добре вно".

— Нема дурих! — погадав директор. — Щастя, що майор запросив мене.

В містечку жид смирнований майор, котрий до школи носивдав свого вунка і тому намагався добре знати з директором. Директор відлісав на своїй візитівці: — Ваші запросни учасивали мене, та, на жаль, іше раніше запросив мене майор і я дав йому слово чєсти, що приїду до його".

Сю візитівку директор переддав слугою старосту, котрий стояв біл дверми, дожидаючи відповіди.

— Не будє плакати! — погадав директор, коли вонїз відійшов. — Сі запросни і так

не були щирі. Запросив, бо так зробив би кождий, обдарований шлєм серником. Як би не запросив, то люди казали би, що свиня... Ще ліпше, що мене там не будє, бо староста гадав би, що вже з процентом заплачено до вдячності, коли його ласка позволїла мізерному педагогові заставити при столі такій рибі, як пан староста! Гадав би, що вже не обов'язаний допомогти мені до інспектури. Волю, що би староста далі лишився мим довижником, але до хвилі обсаджени опороженого інспекторату.

Коли директор дїстав був запросни майора, хотів він протестиса, бо дуже не любив довіри вядчності. Потєрпав, що реванж забави мїг би коштувати. Тепер, щобати мїг мїнути прокляту сернину, і коли вже поклякався на її запросини, мусів притисити їх. Шкїльним сторожем вилдав до нього візитівку з подкою за запросини і з завоюю, що приїде.

Майор любив поставитиса. Як гостив когю у себе, то гудував небудимим. У старості гості не шиди такого доброго вина, яким шє вислужений жовірь частував своїх гостєв. Коли директор прийшов до нього, там вже були всі визначні особи містечка. Нема багато їх було, тільки четверо, бо містечко звязало мало не багато достоянств.

Майор любив поставитиса. Як гостив когю у себе, то гудував небудимим. У старості гості не шиди такого доброго вина, яким шє вислужений жовірь частував своїх гостєв. Коли директор прийшов до нього, там вже були всі визначні особи містечка. Нема багато їх було, тільки четверо, бо містечко звязало мало не багато достоянств.

Майор любив поставитиса. Як гостив когю у себе, то гудував небудимим. У старості гості не шиди такого доброго вина, яким шє вислужений жовірь частував своїх гостєв. Коли директор прийшов до нього, там вже були всі визначні особи містечка. Нема багато їх було, тільки четверо, бо містечко звязало мало не багато достоянств.

Майор любив поставитиса. Як гостив когю у себе, то гудував небудимим. У старості гості не шиди такого доброго вина, яким шє вислужений жовірь частував своїх гостєв. Коли директор прийшов до нього, там вже були всі визначні особи містечка. Нема багато їх було, тільки четверо, бо містечко звязало мало не багато достоянств.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЗПРИВОДУ СМЕРТИ МОЛОДОГО СОЗОВОЦЯ.

Хто жне, той мустьт умерти. Це кожний знає. І я те знаю. Давніше то над тим дуже не застановлявся, але тепер то чогось та думка про смерть перш за все на мене нагнала. Мабуть тому, що старію. Та я своє зробив. Уже давно забезпечив свою родину на випадок смерті. А що я в нашій дорогій організації, то й знаю, що і мене по людськи поховують. Бо це дуже гарний звичай у нас, Созозовців, що нам підховано до того, що й статутом об'явлено, щоб ми видавали своїм членам останню прислугу. Щойно на такий похоронах, а був я вже на них багато разів, відчувався, що це є наша Созозова Родина. То не є проста річ, а дуже важка, бо промовляє до людського серця, до людської благодарності, коли ми відчуємо потребу й обов'язок пам'ятати за тих, що від нас навик відходять. Цей звичай не довгі часи приріджить наш народ в Америці при своїх організації.

Паш У. Н. Созоз зробив щоденно дуже багато. Бо вже навіть не згадую за те, що навик нас шити вагу асекуряції. Як умре Созозовець, то кожний знає, що в тій прикрій годині буде кому покрити коштів похорону і буде кому дати допомогу останній родині. Але тут така найважлива річ є те людське співчуття, якого за гроші купити не можна. Це є те співчуття, яке висказуємо своєму члену при похоронах свого брата Созозовця.

Н. Костів.

ЗАКОН ПРО НИЩЕННЯ КАКТІВ.

Кілька фермерів у південній Африці замовили собі різні породи кактів для прикраси своїх огородей. Та тропікальний клімат так значенно впливає на розвиток кактів, що вони страшно скоро стали поширюватися, так, що в Грэггатавни мусили вжити більше як 200 робітників, щоби з усієї околиці викоринити какти, які стали рости там, наче яке хазязя. Крім того парламент ухвалив окремий закон для нищення кактів у південній Африці.

ТУРКИ МОЖУТЬ ВЖИВАТИ НІМЕЦЬКИХ СЛІВ.

Комісія для обнови турецької мови одержала дозвіл влади, що може в словарі турецької мови доповнити нестачі з технічної шарни при помочі німецьких слів. Всі технічні вислови, які годі заступити турецькими словами, бо таких слів турецька мова не має, урядово заступають відповідними німецькими словами. Коли в німецькій мові нема відповідного слова, можна вжити технічний вислів з французької або англійської термінології.

ШТУЧНИЙ СМАРАГД.

Бердінські часосики повідомяють, що вперше в писаній історії світа вдалося виробити штучний смарагд. Зробили такий смарагд два німецькі хеміки, д-р Егер і д-р Еспіг.

ЗВІДОМЛЕННЯ.

ДАЄТЬСЯ ДО ВІДОМА Я ПРОСИТЬСЯ УКРАЇНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В НЮ-ЙОРКУ, Н. ДЖ., ЩОБ НЕ УРЯДЖУВАЛИ НИЖКЕ ПІДПРИЄМСТВО

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 10-ГО БЕРЕЗНЯ (МАРСА) 1935 РОКУ ДЛЯ ТОГО, ЩО В ЦЕЙ ДЕНЬ ВІДБУДЕТЬСЯ СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА. Комітет У. Н. Дому в Нюарі, Н. Дж.

ПОЗІР! JERSEY CITY, N. J., І ОКОЛИЦЯХ! ПОЗІР! ПЕРШИЙ РАЗ!

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 17-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1935 РОКУ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ 181-183 FLEET STREET, JERSEY CITY, N. J. в годині 7:30 ввечір будуть висвітлені

ФІЛЬМИ

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ. (Продукції Студії В. Авраменка.)

1. Світова вистава 1934-го року. 2. З праці ОДВУ. Червоний Хрест, посвячення прапорів. З'їзд і інші цікаві новинки, а також головні дієчі цього руху. 3. З праці Чорноморської Січі. Парада в Севт Пейвільді. 4. Слово В. Авраменка в справі відновлення школи танців та значний фільм для Українців. 5. Фільм фермерська з України в Норт Дакоті. (Поход фермерів, листопадове свято, козасько-гусидські танки, та козаська боротьба на конях).

Дорогі Українці! Прийдіть же громадою побачити власним очима своє тут прише з таким перекладом знайомим, та запросити молоді, нехай побачить, що бачки для неї припадає. Тому всі як один приходять подивитися на ці дуже цікаві фільми. Вступ для старших 25 ц. Діти, що йдуть з своїми родичами, даром; діти, котрі прийдуть без родичів, 10 ц.

Курити заборонено. — Пане кондукторе, чи тут вільно курити? — питається подорожний залізничного кондуктура. — Ні, пане. — Відкидків тут стільки недокурків? — Це покидали голяки, які не питаються, чи вільно курити.

Добрий спосіб. — Якби то я могла відвітити мого чоловіка, щоб не світив снірничок до штанки? — Справте йому целюлоїдові штани.

ПРОШІ ДО КРАЮ ПЕРЕСИЛАЄМО В ДОЛЛАРАХ І ТЕЛЕГРАФІЧНО ДО ВСІХ ЧАСТИН СВАТА, СКОРО І ДЕШЕВО. ПРОДАЄМО ШИФАРТИ НА ВСІ ІЛІ ДО КРАЮ І КРАЮ ДО АМЕРИКИ. ПОЛОЖУЄМО ВСІ КРАСНІ СПИРА ДІШЕВО І ПІСЯ ПРАВ КРАЄВЦІВ. ПРОДАЄМО І ВИНИСКОМО ДОМА І ФІРМИ І ПОЛОЖУЄМО ВСІ ТУШЕНІ СПИРА РЕАЛЬНОСТЕЙ. В КОЖІЙ СПИРА ПРОСИМО КОЖИЙ УКРАЇНЦЬ В АМЕРИЦІ УВАЖАТИ В ПОВИШЕНІ СПРАВАХ ДО СВОГО УКРАЇНСЬКОГО БОТРОГО ВЛАСТЕЦЕ-ЛЕМ ВІД 20 АЦІ АНІТЯ ПІШУ. АДРЕСА ТАКА: ANTHONY D. PASHUK 322 NORTH 8th STREET, PHILADELPHIA, PA.

Два лиха. — Знаєте, мамо, — жаліється зять своїй теці — з вашою дочкою щось не в порядку. Коли я вчором вийду з хати, вона грає роллю ображеної, коли ж остануся дома, грає на фортеп'яні.

Рудольф Левіт. ЗА ПРОШЕНИМ ХЛІБОМ (Входиві двері. Хтось стукає).

Пан (віднімає): Що скажете? Прошак (покірно): Бідний старець просить ласкаво кілька центів. Пан (рішучо): Дуже мені прикро, та не можу дати. Прошак (жалісливо): Ах, ласкавий пане! Пан: Прийдіть у п'ятницю. Прошак (сумно): У п'ятницю? Пан: Так. Прошак (зі смутком): У п'ятницю, а сьогодні щойно субота. Пан (розкладає руки): Га, нема ради! Прошак (зітхає): Ах Боже, Боже... Пан (зворушений): Добрий чоловіче... вірте мені, що тепер не маю дома навіть шматка хліба. Прошак (жалісливо): То може кілька центів. Пан: Не маю ні цента. Прошак (недовірливо й розпучливо): — Ах, страшні часи, нишні люди лих і без серця. Пан (з великим жалем): Якже можете щось такого говорити... Та коли хочете кочне знати, що подивіться! (вивертає кишені). А коли хочете, ще дві дні щось бачити (вказує на свої штани). Вже два дні не виходжу з хати, бо як я схилився, трісли мені штани. Прошак (зворушений): То страшне. Така велика діра та й ще до того в такому невдоволеному місці (співчуваючо). Та не маєте бодяй якогось плаща, або загартки, щоби бодяй так закрити діру? Пан (зітхає): Нічого. Все помандрувало вже давно до заставинного дому. Навіть франки й капта діжка (схвильований), а до того ще пекар і мольчарка відмовилися боргувати мені. І так, як мене тут бачите, нині ще не мав я в устах нічого, лише трощечки гуми до жування. Прошак (втирає собі очі хустиною): То страшне, страшне... (похитую сумно головою). Так, так,

ПОЛЬСЬКА ГОСПОДАРКА.

Польща спроваджує із закордону багато кавяру, вин, кримських, еспанських, помаранчі, мандаринки, одивки, футра, риби з Більшеї й інші артикули „щоденного вжитку“, а рівночасно утруднює незможним людям... купувати цукор, нафту, сіль, сиринки і т. д. Чому утруднює? Тому, що ті артикули продає польський державний монопол, однак ціни навіть не думає знизити.

Та дивовижна „політика“ доводить до таких явищ, що на польсько-литовській границі провітає сильно перепацювання до Польщі... польського цукру та польської соли. В. пр. 1933—1934 перепацювали з Литви до Польщі 150,000 кг. соли (15 вагонів). Причина: ціна польського соли на Литві, якої 1 кг. коштує 18 сотиків, а в Польщі... 36 сотиків. В цьомуж році з Литви до самого лише віленського воєводства перепацювали 20,000 кг. польського цукру. І знову призначає — ціна в Литві 1 кг. польського цукру коштує 1 зл., у Польщі і за. 35 сот.

Відома вже загальною, що в Англії кормить польським цукром безрого, бо коштує їх дуже дешево. Зате селяни не можуть собі в Польщі купити цукру. Бо для них задоротий. Вони виробляють собі домашнім способом якусь „меласу“ з буряків. Та за таку „меласу“ фабрикацію цукру влада гостро карає.

У суді. — То ви бачили, як той генер убив вашу тестьку; вдарили її в голову кінською підковою? І що ви зробили? — Я подумав собі, що то такі правда, що підкова приносить щастя.

ВИСТАВА УКРАЇНСЬКИХ І Н. И. Ж. О. К. В СУРНІ ТОГО МІСЯЦА ВІДБУВАЄТЬСЯ ВИСТАВА УКРАЇНСЬКОГО КИНОКО. БІЛЬШЕ УВАЖИТЬ КОЖИЙ КИНОКО І ВСЬ АЗОВЬ ДІЯЮТЬ УКРАЇНЦІ. ЦІНЬ КИНОКО, ЧУВОВІ ОБГОРНІ НАЙКРАЩІ УКРАЇНСЬКІ МАЙСТРИ. ЦЕ Є ВИСТАВІ СВОЇ І ЧУЖИЙ. ЗАБІТЬ ОЗНАЧИТИ У УКРАЇНСЬКІЙ НОВІ КИНОКО. S. U. R. M. 103 AVE. A. NEW YORK

ПОЗІР! В НЮ-ЙОРКУ І ОКОЛИЦЯХ! ПОЗІР! ЗАХОДОМ ТОВА „ДНІСТР“, ВІДДІЛ 361 У. Н. СОЮЗА В НЮ-ЙОРКУ

ВЕЛИЧАВИЙ БАЛЬ В СУБОТУ, ДНЯ 16-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1935 РОКУ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ 217-219 EAST 6th STREET, NEW YORK, N. Y. ПОЧАТОК В ГОДИНІ 7:30 ВВЕЧІР.

Як на кожних минулих підприємствах, улажених Товариством „Дністр“, приймається нових членів до У. Н. Союзу і Товариства без вступної оплати, та і на шм бали будемо приймати нових членів до У. Н. Союзу і Товариства без вступної оплати. Інтересуючися зголоситися до секретарів, котрі будуть присутні на бали. За добру забаву і чесну обслугу рунить — Комітет.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. Щедриця на інвалідів.

Жіночий патріотичний клуб, від назвою Дочки України, від 24 Союзу Українок, не забув про Рідний Край, і ходив шерувати на інвалідів.

Щедриуляти: Агафін Кідевуко, Агафін Кішаук, Марія Герета, Олена Янків, Христина Возняк, Анастасія Огар, Параня Лявкі, Анна Слободян, Євдокія Галінович і Марія Бурбеляк.

Щедрику зложили: Р. Слободян \$3; по \$2: П. Остапчук, В. Кардаш; по \$1: Агафін Кідевуко, С. Чельві, Марія Герета, Євдокія Галінович, Анастасія Огар, Агафін Кішаук, Текля Костилян, Яв. І. Грабар, П. Бурбеляк, др. Дж. Саферштін, Юлія Савонь, Т. Мадич, Анна Адух, Цеця Джулініська, Маргарета Бусько, Марія Френкенич, П. Білиць, Г. Закорченич, Т. Луняк, Г. Євасюк, Л. Малафій, Анна Олекса, Анна Світчик, Марія Поливачка; по 50 ц.: Христина Возняк, Анна Шіфер, С. Фуртас, Параня Чельві, Параня Лявкі, С. Погорянничий, Ксенія Лиса, Агафін Гондович, М. Стіранка, М. Ядлівничий, Марія Лешук, а Катерина Бігерт 25 ц. — Разом заценовано \$36,75, і ті гроші вислали через Об'єднання на призначену ціль.

Маруся Кідевуко, секр.

УВАГА! В НЮ-ЙОРКУ, Н. Я., І ОКОЛИЦЯХ! УВАГА! ЗАХОДОМ КОМІТЕТОМ ДОПОМОГИ ЛЕМКІВЦІНІ

ВЕСІЛЯ НА ЛЕМКІВЦІНІ В НЕДІЛЮ, ДНЯ 24-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1935 РОКУ В ГАЛІ ПІД Ч. 28 Е. 7-МА УЛІЦЯ В НЮ-ЙОРКУ.

Початок в годині 7-мий ввечір. Вступ 40 центів. На сцені виступе 25 оркестрів осіб. Пригарають буде оркестр проф. Олександра Гамка і його учеників. В додатку гурток молоді відіграють весілля комедію „САТАНА В БОЦІ“.

ПОЗІР! НОРТГЕМПТОН, АЛЕНТАВН, ІСТОН, БЕТЛЕГЕМ, П. А. І ОКОЛИЦЯХ! — ПОЗІР! ЗАХОДОМ ДРАМАТИЧНОГО КРУЖКА ПІ УКР. ПІОПРАВОС. ЦЕРКВИ В НОРТГЕМПТОН, П. А., 1301 НЮПОРТ ЕВЕНЮ буде відіграна комедія в 4-ох діях, Г. Цегельського

„СОКОЛИКИ“ В НЕДІЛЮ, ДНЯ 17-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1935 РОКУ

Початок точно в годині 7:30 ввечір. Ціни менші: для чоловіків 35 ц., для жінок 25 ц., для дітей вік не прашують 10 центів.

Ці комедії дуже цікаві і буде добре використати на сцену. Рекісер А. Потіха. Церковний Комітет парохії в Нортгемптон, Па.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УДІЛОВЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ РОЗБУДОВЧОЇ СПІЛКИ (UKRAINIAN DEVELOPMENT CORPORATION)

(що є власничею Українського Народ Дому в Ню-Йорку) ВІДБУДУТЬСЯ

У ВІВТОРКО, ДНЯ 26-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1935 РОКУ В ГОДИНІ 8:15 ВВЕЧІР

В САЛІ Ч. 3. УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, 217-219 СТІ 6-ТА УЛІЦЯ В НЮ-ЙОРКУ, з таким денним порядком: 1. Отворення зібрання. 2. Загн з діяльності за 1934 рік. 3. Вибір нової дирекції. 4. Весник. Шероць, що не можуть прийти особисто, можуть передати кому іншому повноважств, устовірену нотарем публічним. — Управа Спілки.

банкротство. Та що маю багато про це говорити... Виж це певно самі добре знаєте.

Пан: Самособою, це зновім ясне та самозрозуміле... Прошак: А бачите! Пан (гостро): Та як можна бути таким легкodusним для власних грошей! Прошак: Алеж... Пан: Тут нема ніякого „але“! Це легкodusність і кінець! Прошак: Шож маю робити? Чи маю ховати гроші в паночку, або в сіннік і тисамим зрестисі процентів, не згадучи вже того, що може впасти кур! Пан (гостро): Це ніяке оправдання! Прошак (здивовано): Що? Пан: Питаюся вас просто та ясно: Чому ви не безпечитесь в асекуряційному товаристві... (із запалом): Головно, коли треба думати про будучину трох дорослих нездажних дочок. Прошак (тихцем, покірно): Я про це взагалі не думав. Пан (загіданіше): Бачите, це знову що іншого, та джуквати Богу, ще не запізно... (Широ, однак рішучо): Ви безпечитесь в асекуряційному товаристві... Коли ви, не дай Боже, померли, тоді ваші доньки діднать усю асекуряційну суму... А що я припадково є асекуряційним агентом, подаю-ждку ще яксяк і по фаховому. Чи жому просити ваше назвище й адресу... Краще справу полагодити негайно! Прошак: Добре, та я волів би цю справу обговорити при неділі... Маю тоді більше часу... Може схочете в неділю зайти до мене (пише назвище й адресу): Знаєте, я маю на краю міста гарненьку вліно... То прийдеце? Пан: Дуже радо! Прошак: А ось гроші на авто... Бо моя влія доволі далеко. (Виходить і стукає до сусідніх дверей): Бідний німецький старець просить милостині...

